

същната и яйца-та, е близо 50 гроша. Но етъ това стига време-то за язди кокошки, зимовищи-тъ разнозски и разнозски-тъ въ време-то, кога-то си хвърля пера-та, кое-то трае единъ до два мъсесца, съж сичелени. Като си пресметне домакинъ-тъ разнозски-тъ за храна-та и пр., той пакъ ще намери, че е спечелила отъ една кокошка годишно най-малко 30 гроша. Но да са спечели 30 гроша, тръбва и да са труди човекъ. И кокошка-та иска също такво лъстение, както и на други-тъ домашни животни; зименъ денъ то пличко място, лътве хладно, кое-то тръбва още да са държи и чисто. Гнезда-та, въ кои-то носятъ кокошки-тъ, яйца-та си тръбва да са направени рахатлии, за да не би да са принуждаватъ да крещятъ много до дълъ си снесать яйце-то (най-добре да са улавятъ и държатъ въ това време на едно място до дълъ снесать яйце-то си). Да не са принудени кокошки-тъ да упостошаватъ градиня-тъ и пр., тръбва да си иматъ една зелена полянка за да кълватъ тамъ и да са разхождатъ, че и тъмъ са ще, както и на всяко домашно животно, чиста водица, то са разбира отъ само себе си; то е общо правило за разаждане на животни-тъ (отъ най-напредъ въ Европа не било познато), та и при кокошки-тъ тръбва да намери употребение.

Отъ едно още по-добро гледане, може би ползата да бъде по-голъма, отъ всяко друго домашно животно. Единъ французски кокошаръ казва, че въ единъ курникъ отъ 100 пилци, всяко едно му струвало едно на друго по 20 пари храна на недѣля-та и че пиленца-та са намирали въ най-добро състояние. Той имъ давалъ картофи, жито, яченикъ, овесъ разбърканъ съ варенъ говежди дробъ или варени овчи черва. За да са приучатъ кокошки-тъ и зимъ да несятъ, храна-та имъ тръбва да са дава твърдъ ръдовно сутрънъ, по обядъ и надвечеръ. За ранъ и надвечеръ са дава жито, по обядъ варени работи, картофи и пр., въ кои-то са тури